

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 31948-08 ביזי נ' אסקוויזיו ואח'

בפני כב' השופטת סיגל רסלר-זכאי

תובע יפים ביזי

באמצעות עו"ד ויניגר

נגד

נתבעים

1. אליהו אסקוויזיו
2. ביטוח חקלאי חברה לביטוח בע"מ

באמצעות עו"ד שמואל צור

3. עמוס כהן
4. הכשרת הישוב חברה לביטוח בע"מ

באמצעות עו"ד תהילה כהנא, ממשרד יליניק

החלטה

מבוא

- 1
- 2 לפני תביעה לפי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה – 1975 (להלן: "החוק"). התאונה
- 3 ארעה ביום 15 יוני 2006, במהלכה נפגע התובע באורח קשה.
- 4 בישיבת הוכחות שהתקיימה ביום 30 מאי 2010, נשמעה עדותם של נהג המשאית, נהג הרכב הפוגע
- 5 ובוחרן המשטרה מר אילעזר סייג. לאחר שמינת העדות התבררה התשתית העובדתית ונסיבות קרות
- 6 התאונה והפגיעה בתובע. נותרה במחלוקת שאלת חבותם של הצדדים כתוצאה מכך.
- 7 **נסיבות התרחשות התאונה:**
- 8 1. התובע, ביזי יפים (להלן: "התובע"), עסק בפנימי אשפה, הגיע לזירת התאונה במשאית אשפה
- 9 מ.ר. 7244300 (להלן: "המשאית"), אשר היתה נהוגה על ידי הנתבע 3. התובע ירד מהמשאית
- 10 וחצה את הכביש על מנת לאסוף פח אשפה שהיה מונח בצידו השני של הכביש. בשעת חציית
- 11 הכביש פגע בו רכב נתבעת 2 (להלן: "הרכב הפוגע"), אשר היה נהוג על ידי נתבע 1.
- 12 עוד הוכח כי בעת התרחשות התאונה, המשאית הייתה במצב עצירה ומנוע המשאית היה מונע.
- 13 התובע ירד סן המדרגה האחורית של המשאית וחצה את הכביש לכיוון מיכל האשפה שעמד

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 31948-08 ביזי נ' אסקוויזדו ואח'

1 בצידו הנגדי של הכביש (מיעבר לנתיב התנועה הנגדי), על מנת לתביאו למיכל אשפה. בשעה
2 שחצה את הכביש נפגע מהרכב הפוגע. עובד נוסף בשם סרגיי טיפל במיכל אשפה אחר אותו היה
3 אמור לרוקן לתוך המשאית ולא הבחין בתאונה.

4 2. המחלוקת הנוטשה בין הצדדים היא על מי מהנתבעים תוטל החבות לפיצוי התובע. האם על
5 מבטחת המשאית, האם על מבטחת הרכב הפוגע או אולי על שתיהן בחלקים שווים.

6 **טענות נתבעת 2, מבטחת הרכב הפוגע**

7 3. לטענתה יש להטיל החבות על נתבעת 4, מבטחת המשאית, זאת מן הטעם שבעת הפגיעה התובע
8 היה בבחינת "משתמש" במשאית והפגיעה בו הייתה תולדה של הסיכון אותו יצר ה"שימוש"
9 במשאית. זרידתו של התובע "חלקיקי שניה" קודם לכן מהמשאית, אינה הופכת אותו ל"הולך
10 רגלי" כהגדרתו בחוק, שכן פגיעתו הייתה קשורה באופן הדוק לשימוש במשאית, ואירעה
11 במהלך רצף הפעולות המהוות חלק אינטגרלי מהשימוש התחבורתי, הרגיל והטבעי במשאית
12 לאיסוף אשפה. הפגיעה נגרמה עקב הסיכון שיצר ה"שימוש" במשאית.

13 במיוחד מדגיש ב"כ נתבעת 2, כי כאשר מדובר בכלי רכב בעל יעוד ספציפי או מיוחד, יש לבחון
14 את סוגיית "השימוש" בהקשר רחב של השימוש התחבורתי, הרגיל והטבעי באותו כלי רכב,
15 כאשר נזק גוף הנגרם במהלכו של אותו שימוש וחלק ממנו, יחשב גם הוא כנזק שנגרם עקב
16 "שימוש תחבורתי" באותו רכב.

17 4. לטענת נתבעת 2 יש לראות את מהלך הארועים באופן הבא ולפיו:

18 "פעולת האשפה מתבצעת באופן מחזורי כאשר משאית האשפה מתקדמת
19 בנסיעה לכיוון מיכל האשפה המיועד לאיסוף וריקון, בהגיעה סמוך אליו, עוצרת
20 המשאית מבלי לדומם את המנוע ואז אחד מ-2 הפועלים המוסעים על המדרגה
21 האחורית של משאית האשפה ניגש לאסוף את מיכל האשפה ולהביאו למשאית
22 ותפקידו של הפועל האחר הוא לרוקן אל תוך המשאית את המיכל שהובא".

23 כיוון שהמודבר בשרשרת פעולות אשר כולן נועדו לקיים את ה"מטרה התחבורתית" של
24 "השימוש" במשאית האשפה הרי שניתן לראות בהן רצף בלתי ניתן לניתוק המהווה חלק
25 מהשימוש. בהמשך לניתוח זה, נטען כי כיוון שהפגיעה בתובע אירעה בתום אחד משלבי
26 הביניים של נסיעת משאית האשפה, ממקום למקום ובמהלך רצף הפעולות המהווה את תהליך
27 השימוש התחבורתי במשאית האשפה, יש לראותה כחלק בלתי נפרד מה"שימוש התחבורתי"
28 שנעשה במשאית האשפה, כאשר הפגיעה בתובע במקרה זה גם אירעה בסמיכות קרובה ביותר
29 של זמן ומקום, אשר לא ניתקה משרשרת הפעולות האמורה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 31948-08 ביזי נ' אסקוויז'ו ואח'

- 1 5. עוד, טוענת נתבעת 2 כי לא חל בעניינו החריג של "פריקה וטעינה" וזאת משום שבעת שנפגע
- 2 התובע טרם החלה פעולת הטעינה ולמעשה מדובר בשלב הכנה מוקדם לקראת פעולת הטעינה
- 3 אשר טרם נכנס לשלב הטעינה עצמה.
- 4 6. לחילופין, טוענת נתבעת 2 כי בהתאם להוראות סעיף 3(ב) לחוק, ככל שייקבע כי במועד התאונה
- 5 התובע היה בבחינת "הולך רגל", הרי שהמדובר בתאונה מעורבת ויש לחייב הנתבעים כולם,
- 6 ביתד ולחוד לשאת בפיצוי נזקי התובע.

7 **טענות נתבעת 4, מבטחת המשאית**

- 8 7. לטענתה במועד התאונה התובע לא נפגע עקב "שימוש" במשאית "למטרות תחבורה" אלא היה
- 9 בבחינת "הולך רגל" שנפגע על ידי הרכב הפוגע שבו נהג הנתבע 1. עוד מוסיפה נתבעת 4, כי לא
- 10 די בהמצאותה של המשאית בזירת האירוע בכדי לקשור את התובע לשימוש בה.
- 11 לענין זה נטען על ידי נתבעת 4 כי לא התקיים "שימוש" מוכר למטרות תחבורה מבחינתו של
- 12 התובע במשאית. אין להכליל לטענתה שימושי לוואי ברכב, שעה שרשימת ה"שימושים" הינה
- 13 רשימה סגורה. בהתאם, לאחר השלמת הירידה מהמשאית, וההליכה לעבר מיכל האשפה
- 14 הסתיים השימוש במשאית ו"עותק" ממנו עובדתית ומשפטית, עד לעליה המחודשת של התובע
- 15 למשאית לשם המשך נסיעה עד לעצירה הבאה.
- 16 8. לטענתה החילופית של נתבעת 2, בדבר חבות משותפת - טענה כי אין לחייבה בחבות משותפת,
- 17 שכן הוראות סעיף 3(ב) לחוק אינן מתקיימות, שעה שהרכב הפוגע פגע ישירות ובאופן בלעדי
- 18 בתובע ולא התקיים מגע פיזי בין המשאית לבין התובע או בין המשאית לבין הרכב הפוגע. לכן,
- 19 אין לראות במשאית רכב מעורב בתאונה שנגרמה לחולך הרגל כאמור.

20 **החלטה והדיון:**

- 21 9. הסעיפים הרלבנטיים לחוק יצוטטו להלן :-
- 22 1. " תאונת דרכים – מאורע שבו נגרם לאדם נזק גוף עקב שימוש ברכב מנועי
- 23 למטרות תחבורה; יראו כתאונת דרכים גם מאורע שאירע עקב התפוצצות או
- 24 התלקחות של הרכב, שנגרמו בשל רכיב של הרכב או בשל חומר אחר שהם
- 25 היוניים לכושר נסיעתו, אף אם אירעו על-ידי גורם שמחוץ לרכב, וכן מאורע
- 26 שנגרם עקב פגיעה ברכב שחנה במקום שאסור לתנות בו או מאורע שנגרם עקב
- 27 ניצול הכוח המיכני של הרכב, ובלבד שבעת השימוש כאמור לא שינה הרכב את
- 28 ייעודו המקורי; ואולם לא יראו כתאונת דרכים מאורע שאירע כתוצאה ממעשה
- 29 שנעשה במתכוון כדי לגרום נזק לגופו או לרכושו של אותו אדם, והנזק נגרם על
- 30 ידי המעשה עצמו ולא על ידי השפעתו של המעשה על השימוש ברכב המנועי;
- 31 שימוש ברכב מנועי – נסיעה ברכב, כניסה לתוכו או ירידה ממנו, החנייתו,
- 32

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 31948-08 ביזי נ' אסקוויז'ו ואח'

1 דחיפתו או גרירתו, טיפול-דרך או תיקון-דרך ברכב, שנעשה בידי המשתמש בו
 2 או בידי אדם אחר שלא במסגרת עבודתו, לרבות הידרדרות או התהפכות של
 3 הרכב או התנתקות או נפילה של חלק מהרכב או מטענו תוך כדי נסיעה וכן
 4 הינתקות או נפילה כאמור מרכב עומד או חונה, שלא תוך כדי טיפולו של אדם
 5 ברכב במסגרת עבודתו ולמעט טעינתו של מטען או פריקתו, כשהרכב עומד."
 6 3.(א) בתאונת דרכים שבה היו מעורבים מספר כלי רכב, תחול על כל נוהג
 7 האחראיות לנזקי הגוף של מי שנסע בכלי הרכב שלו.
 8 (ב) נפגע אדם מחוץ לכלי הרכב בתאונת דרכים שבה היו מעורבים מספר כלי
 9 רכב, יהיו הנוהגים חייבים כלפיו יחד ולחוד; בינם לבין עצמם ישאו בנטל
 10 החיוב בחלקים שווים. לענין חלוקת החבות בין הנוהגים לפי סעיף קטן זה,
 11 רואים כלי רכב כמעורב בתאונת דרכים אם בעת התאונה היה מגע בינו לבין כלי
 12 רכב אחר או בינו לבין הנפגע."

13 שני הצדדים הפנו לפסיקה הרלבנטית והתומכת לטענתם בטיעוניהם, להלן אסקור הפסיקה
 14 הרלבנטית לטעמי ואתייחס לטענות הנתבעים.

15 10. ברע"א 9084/05 אגד בע"מ נ' יעקב ינטל (מיום 27.10.07) (להלן: "פס"ד אגד") בחן ביהמ"ש
 16 את הסוגיה האם נזק גוף שנגרם לנהג אוטובוס בשעה שערך בדיקה ביטחונית טרם תחילת
 17 נסיעה מהווה "תאונת דרכים" בהתאם להגדרתה בחוק. בהתאם לעולה מפסח"ד הרי שהסיכון
 18 שאותו באה הבדיקה הביטחונית למנוע אינו קשור ל"שימוש" ברכב ככלי תחבורה דווקא, אלא
 19 מקורו בהיות האוטובוס מקום שהציבור בא אליו, לכן הרכיב "למטרות תחבורה" אינו מתקיים
 20 בנסיבות. עוד נקבע על ידי כב' השופט ריבלין, (כתוארו אז) -

21 "דעתי שלי היא שהבחנה בין "שימוש עיקרי" ל"שימוש לוואי" שנועדה
 22 להרחיב את הגדרת "השימוש ברכב" שוב אין לה נפקות, שכן ההבחנה
 23 הברורה היום היא בין דרכי שימוש הכללות ברשימה הסגורה של "דרכי
 24 השימוש בחוק לבין אלה שאינן בה" (השוו: א' ריבלין, תאונות הדרכים -
 25 דרכי הדין והישוב הפיצויים, מהדורה שלישית, 1998, עמ' 156). השאלה
 26 בענייננו היא אפוא אם יש לראות בביצוע הסדיקה הביטחונית באוטובוס חלק
 27 טבעי ואינטגרלי מן הנסיעה ברכב, עד שיש לראותו כמקיים את דרישת
 28 השימוש בהגדרה הבסיסית." (הדגשה שלי)

29 ברע"א 8061/95 עוזר יצחק נ' אררט חברה לביטוח בע"מ פ"ד נ(3) 532 (להלן: "פס"ד עוזר"),
 30 נקבע על ידי כב' הנשיא ברק (כתוארו אז) כי: "התכלית המרכזית של תיקון מס' 8 היתה
 31 לאמץ את המבחן התעבורתי כמרכיב עיקרי של תאונת דרכים, ולהחליף בכך את המבחן
 32 היעודי שנקבע בפרשנות שנתן בית המשפט העליון לחוק הפיצויים המקורי..."

33 ברע"א 10785/08 אורן שחור נ' דניאל קארו (מיום 19.04.09) (להלן: "פס"ד קארו") נבחנה
 34 השאלה האם ניתן לראות בנפגע, אשר יצא מרכבו התקול לצורך הזמנת גרר וחמתין כ- 10
 35 דקות להגעתו, עד לפגיעתו על ידי רכב חולף, משתמש ברכב החונה (התקול) או שמא נותק
 36 הקשר בינו לבין הרכב החונה, ויש לראותו חולף רגל שנפגע על ידי הרכב הפוגע. קביעתו של
 37 ביהמ"ש העליון היתה כי הנפגע לא היה עוד משתמש ברכבו בשעה שנפגע מהרכב החולף.
 38

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 31948-08 ביזי נ' אסקוויז'ו ואח'

1 "בבוא בית המשפט להכריע אם נפגע מרכב חולף הינו "הולך רגל" או
 2 "משתמש", שומה עליו לבחון אם התקיים אחד השימושים המנויים
 3 ברשימה הסגורה שבהגדרת המשנה בסעיף 1 לחוק הפיצויים. רק אם
 4 מתקיים בנפגע אחד מאותם שימושים – תקום חבות למבטחת הרכב
 5 שבו נעשה השימוש, ואילו במקרה אחר – יחשב הוא לנפגע מחוץ
 6 לרכב. ודוק – לא די בקשר סיבתי עובדתי לשימוש, אלא נדרש
 7 "שימוש" במובן שניתן לרכיביה השונים של הגדרת המשנה בפסיקה.
 8 לאמור: לא די בכך שהימצאותו של הנפגע מחוץ לרכב נבעה משימוש
 9 קודם או משימוש עתיד לבוא, אלא צריך שהימצאות הנפגע מחוץ
 10 לרכב תהווה – היא כשלעצמה – שימוש".
 11
 12

13 ברע"א 5099/08 חסן נביל נ' הדר חברה לביטוח (מיום 4.2.09) (להלן: "פס"ד חסן נביל") קשר
 14 התובע מטען שהועמס קודם לכן על רכבו, חבל הקשירה ניתק וכתוצאה מכך נפל התובע
 15 מהמשאית. התובע טען כי הגם שפעולת הקשירה הינה חלק מפעולת הטעינה, במקביל היא
 16 מקיימת גם את דרך השימוש של "נסיעה" או לחילופין את דרך השימוש של "טיפול דרך". כבי
 17 המשנה לנשיאה, השופט ריבלין, שב וקבע כי ההבחנה בין 'שימוש עיקרי' לשימוש לוואי
 18 שנועדה להרחיב את הגדרת 'השימוש ברכב' חסרת נפקות עוד, שכן יש להבחין בין דרכי שימוש
 19 הכלולות ברשימה הסגורה הקבועה בחוק לבין אלה שאינן בה. נקבע כי קשירת מטען על גבי
 20 משאית לקראת הנסיעה אינה יכולה להיחשב "נסיעה ברכב" כמשמעותו בהגדרת המשנה של
 21 "שימוש ברכב". המקרים הנופלים בגדריה חייבים להיות קשורים קשר ממשי לנסיעה בפועל.
 22

23 "תנאי זה בדבר הזיקה הפיסית בין הפעולה לנסיעה, הכרחי אך לא בהכרח
 24 מספיק. הקביעה מתי פעילות מסוימת תיונית לביצוע נסיעה מהווה חלק
 25 אינטגרלי מ'הליך הנסיעה' עד כדי שיש לראות בה 'נסיעה' אינה פשוטה
 26 ויש לבססה על מבחנים שונים ובהם: הקרבה בזמן ובמקום, תכלית הפעולה
 27 והתפיסה הכוללת של מתחם הסיכון התעבורתי. לפי אותם מבחנים נקבע כי
 28 לא התקיים, לצד השימוש הממעט, גם שימוש של "נסיעה ברכב".
 29

מן הכלל לענייננו

30
 31 11. "תאונת דרכים" מוגדרת כאמור לעיל, הדרך הפרשנית שלפיה יש לבדוק אם מאורע כלשהו
 32 מהווה תאונת דרכים הותוותה בפס"ד עוזר וכן ברע"א 7509/98 אורן כהן נ' הפניקס, פ"ד
 33 (נד1), 250. ההגדרה לעיל כוללת מספר רכיבים: הגדרה בסיסית, הגדרות משנה, חוראות ריבוי
 34 (החרגה).

35 "תאונת דרכים" הינה "מאורע בו נגרם לאדם נזק גוף עקב שימוש ברכב מנועי למטרות
 36 תחבורה". היינו אין די בשימוש ברכב, אלא יש צורך כי השימוש יהיה ל"מטרות תחבורה".
 37 (הצדדים הסכימו כי ענייננו מצוי בתחום ההגדרה הבסיסית להבדיל מהחזקות המרבות או
 38 הממעטות.)

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 31948-08 ביזי נ' אסקוויז'ו ואח'

- 1 במקרה שלפנינו, במועד קרות התאונה, הגם שמנוע המשאית היה זלוק, נסיעתו של התובע
2 במשאית הסתיימה וטרם חודשה. נתבעת 2 מבקשת שייקבע כי המדובר בשימוש לוואי הנופל
3 בדרך טבעית בגדרו של המונח "נסיעה".
- 4 **בפס"ד אגד** נקבע כי סריקה ביטחונית באוטובוס אינה מהווה "שימוש" ברכב כמשמעות המונח
5 בחוק. היא אינה מהווה "נסיעה", "טיפולי" או "תיקון דרך", או כל חלופה אחרת המנויה בחוק
6 הפיצויים למונח "שימוש ברכב מנועי", אף כי מייד לאחריה תחל הנסיעה ואף בשעה שהחובה
7 לבצע את הבדיקה הבטחונית כאמור נקבעה בחוק. היות ולא מתקיימת הדרשה שהשימוש
8 נעשה "למטרות תחבורה", נקבע כי אין מדובר ב"תאונת דרכים". עוד נקבע כי הרחבת מונח
9 ה"נסיעה" כך שיכלול גם סריקה ביטחונית המבוצעת לפני הנסיעה, לא מתיישב עם הפרשנות
10 הטבעית של המונח "נסיעה". הרחבה זו אינה ראויה לאור תיקון מסי 8 לחוק הפיצויים, ולפיו
11 צורות שימוש שאינן נופלות בדרך טבעית בגדרו של המונח "נסיעה" ואשר אינן נזכרות במפורש
12 בחוק שוב אינן באות בגדרו.
- 13 בהיקש **מפס"ד אגד** יהיה זה נכון לקבוע כי הליכתו של התובע לעבר פח האשפה לשם הובלתו
14 וריקונו למשאית האשפה, אינה קשורה לכך שהמשאית הינה כלי רכב דוקא. נכון יהיה לומר כי
15 המשאית מהווה מיכל המשמש לאיסוף האשפה. מיכל זה יכול היה באותה מידה להיות מאגר
16 נייד, בו נאגרת הפסולת לשם ריקונה בשלב מאוחר יותר למקום המיועד לכך. ההליכה לכיוון
17 פח האשפה והחזרה למשאית אין תכליתם להגשים "מטרה תחבורתית" כלשהיא. פעולות אלו
18 הינן חלק מפעולות איסוף האשפה וריקונה לתוך המיכל. אותן פעולות אינן צורת שימוש
19 הנכללת באופן כלשהוא במונח "נסיעה".
- 20 אשר לעולה **מפס"ד חסן נביל**, הרי נקבע כי תפיסת דרכי השימוש בהגדרת המשנה כרשימה
21 סגורה מאיינת את האפשרות לקבוע כי שימושים נוספים, שאינם מוזכרים ברשימה, יבואו
22 בגדר "תאונת דרכים" לפי מבחן כללני כזה או אחר. מכאן שעמדת מבטחת הרכב הפוגע
23 המבקשת לצקת "שימוש" רחב ונוסף נוכח ייעודה המיוחד של המשאית והתכלית לה היא
24 משמשת (כמשאית לאיסוף אשפה), אינה עומדת בקנה אחד עם קביעה זו. חקשר לפעולת
25 ה"שימוש" צריך שיהא לפעולת הנסיעה עצמה, ולא רק לתוצאותיה. בדומה למשאית של חסן
26 נביל, אשר מטרתה נשיאת סחורות, כל הפעולות החורגות מהנסיעה עצמה והכרוכות בפעולת
27 הטעינה הפריקה וקשירת המטענים בטרם תחילת פעולת הנסיעה אינן המטרה התחבורתית
28 הקבועה בחוק. בדומה לכך, גם משאית האשפה בענייננו, אשר יעודה איסוף האשפה, הליכתו
29 של התובע לעבר מיכל האשפה והחזרה לעבר המשאית עם מיכל האשפה או בלעדיו אינם
30 רלבנטית לפעולות הנסיעה.
- 31 אשר **לפס"ד קארו**, בו הוטם דגש על כך שאין די בכך שהימצאותו של הנפגע מחוץ לרכב נבעה
32 משימוש קודם או משימוש עתיד לבוא. בוודאי שדברים אלו יפים ומתאימים לענייננו, באשר

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 31948-08 ביזי נ' אסקוויזידו ואח'

1 התובע, סיים את נסיעתו במשאית בשעה ש המשאית עצרה והוא ירד ממנה. משלב זה ואילך,
2 הימצאותו מחוץ לרכב קשורה לעבודתו כמפנה אשפה. בנסיבות אלו חרי עד שלא יעלה תורה
3 למשאית לשם המשך הנסיעה בלבד, להבדיל מפריקת האשפה והורדת הפח והחזרתו למקומו
4 ברחוב – שלב הפריקה והטעינה - חרי שלא יחשב כמו ששב לעשות "שימוש" ברכב למטרתו
5 התחברותית. טענת מבטחת הרכב הפוגע כי יש לראות בכל המכלול ובכל רצף עבודתו של
6 התובע כמפנה אשפה מתחילת יום העבודה ועד תומו כ"שימוש" או נסיעה מתמשכת ברכב אינה
7 עולה בקנה אחר עם תיקון מס' 8 לחוק אשר קבע במפורש מהם אותם "שימושים" הנכנסים
8 בגדרו של החוק. רק אם קיים התובע אחד מאותם שימושים תקום חבות למבטחת המשאית.
9 וכפי שנקבע במפורש בפס"ד קארו "לא די בכך שהימצאותו של הנפגע מחוץ לרכב נבעה
10 משימוש קודם או משימוש עתיד לבוא".

11 לפיכך, קביעתי היא כי התובע נפגע כ"הולך רגל" בשעה שלא עשה "שימוש" במשאית והחבות
12 תוטל לפיכך על נתבעת 2.

13 12. אשר לטענת החילופית של נתבעת 2 כי יש לראות בתובע כמי שנפגע הן מהמשאית והן מהרכב
14 הפוגע ובנסיבות אלו לקבוע כי המדובר בתאונה מעורבת. כפי שפורט לעיל, הוכח ונקבע כי
15 התובע נפגע כ"הולך רגל" אך ורק מהרכב הפוגע. לא הוכח וגם לא נטען כי התובע נפגע גם
16 מהמשאית או שהיה מוגע כל שהיא בין המשאית לרכב הפוגע. בנסיבות אלו חרי שלא ניתן
17 לקבוע כי המדובר בתאונה מעורבת שכן לא מתקיימים התנאים הקובעים בחוק ולפיהם
18 "יוראים כלי רכב כמעורב בתאונת דרכים אם בעת התאונה היה מוגע בינו לבין כלי רכב אחר או
19 בינו לבין הנפגע". המצאות המשאית ב"זירה" אין די בה כדי לקבוע את מעורבותה בתאונה.

20 **סיכום**

21 13. סוף דבר איפוא, אני קובעת כי התובע אשר נפגע מפגיעת רכב נתבעת 2, נפגע בחיזונו "הולך
22 רגל" ולא בהיותו "משתמש" במשאית האשפה במובן חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים. עוד
23 אני קובעת כי נוכח העובדה שלא היה מוגע כלשהוא בין המשאית לבין התובע או בין הרכב
24 הפוגע למשאית אין המדובר בתאונה מעורבת. בנסיבות אלו דין התביעה נגד נתבעת 4 להזכות.
25 התוצאה היא לפיכך שנתבעת 2 תישא באחריות לנוקי התובע ככל שיפסקו.

26
27 בתיק התקיימו שתי ישיבות קד"מ וישיבת הוכחות, עוד נדרשו הצדדים לסכם טענותיהם
28 בכתב, לכן אני מחייבת נתבעת 2 לשאת בהוצאות נתבעת 4 בסך של 15,000 ₪.

29

30 ניתן היום, ו' אייר תשע"א, 10 מאי 2011, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 31948-08 ביזי נ' אסקוויז'ור ואח'

1

ס. סל. 105.1

2

סיגל רסלר-זכאי, שופטת

3

4

5

6

7

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 31948-08 ביזי נ' אסקוויזיו ואח'

בפני **כב' השופטת סיגל רסלר-זכאי**

תובעים יפים ביזי

נגד

נתבעים
1. אליהו אסקוויזיו
2. ביטוח חקלאי חברה לביטוח בע"מ
3. עמוס כהן
4. הכשרת הישוב חברה לביטוח בע"מ

החלטה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13

בהמשך להחלטתי מהיום בשאלת החבות, יוגש תחשיב נזק תובע עד ליום 10 יוני 2011, תחשיב נזק נתבעת 2 יוגש עד ליום 10 יולי 2011.

נקבע לקד"מ ליום 18 יולי 2011, שעה 08:30.

ניתנה היום, ו' אייר תשע"א, 10 מאי 2011, בהעדר הצדדים.

14 סיגל רסלר-זכאי, שופטת